

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/166/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411010535
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4411010535.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného H. Q. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 26.06.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný H. Q., nar. XX.X.XXXX T. Q. M., trvale bytom
Y. Č.. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS Ž.

sa za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, z ktorých spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/166/2011 z 14.06.2012, právoplatným dňa 10.10.2012 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/78/2012 z 10.10.2012

odsudzuje

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“), s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/66/2012 z 23.4.2012, obžalovanému doručeným dňa 27.04.2012, právoplatným v spojitosti s uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/166/2011 z 13.6.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 23.09.2011 obžalobu pod sp.zn. 1Pv/232/2011 na obvineného H. Q. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a),

písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) a § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a na obvineného T. Š. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd Nové Zámky na základe podanej obžaloby rozsudkom sp.zn. 1T/166/2011 z 14.06.2012 uznal oboch obžalovaných vinnými zo žalovaných trestných činov na tom skutkovom základe, že dňa 8.4.2011 v čase krátko pred 17.45 hod. v podnapitom stave prišli k pozemku rodinného domu číslo XXX, majiteľa Š. X. v obci X. J. K. Q. M. a keď im

tento slovné bránil vstúpiť na pozemok, obžalovaný H. Q. Š. X. fyzicky napadol tak, že ho päťou udrel do oblasti ľavého oka a následne ho kopol do hlavy, po čom obžalovaní vošli na pozemok Š. X., obžalovaný H. Q. vošiel do domu, kde sa nachádzala majiteľka domu W. X. (nar. XXXX), ktorá sa uzamkla v kuchyni, avšak obžalovaný H. Q. rozbil sklenenú výplň na dverách do kuchyne, kde potom fyzicky napadol poškodenú W. X., ktorú udrel do tváre a hrudníka a potom keď z domu odchádzal, z chodby rodinného domu odcudzil mobilný telefón nezistenej značky, ktorým konaním obžalovaný H. Q. spôsobil poškodenému Š. X. zranenia a to zlomeniny nosových kostí bez posunu úlomkov a pomliaždenie okolia ľavého oka s dobou liečenia a práceneschopnosti 21 dní a poškodenú W.É. X. zranenia a to pomliaždenie pravej strany tváre ľahkého stupňa a pomliaždenie steny hrudnej vpravo, s dobou liečenia do 7 dní bez práceneschopnosti, škodu na rozbitej sklenenej výplni pre oboch poškodených vo výške najmenej 4,- eur a odcudzením jedného mobilného telefónu škodu vo výške najmenej 11,- eur, a za to uložil obžalovanému H. Q. podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 7, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, pri zistení priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písmena m) Trestného zákona a neexistencii okolností poľahčujúcich v zmysle § 36 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 odsek 2 písmena b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a za súčasného zrušenia podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky z 23.4.2012 sp. zn. 3T/66/2012 v spojitosti s uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 13.6.2012 sp. zn. 1T/166/2011, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a obžalovanému T. Š. súd uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Súd súčasne obžalovaného H. Q. zaviazal nahradiť poškodenú UNION zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava škodu vo výške 78,22 Eur a poškodenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Bratislava škodu vo výške 92,52 Eur.

Citovaný rozsudok nadobudol vo vzťahu k obžalovanému Š. právoplatnosť dňa 07.07.2012 a vo vzťahu k obžalovanému H. Q. dňa 10.10.2012 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/78/2012 z 10.10.2012, ktorým bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté ako nedôvodné.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1Nt/34/2013 z 05.06.2014, právoplatným dňa 05.06.2014 bola podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku povolená obnova konania vo veci obžalovaného H. Q., ktoré sa skončilo vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/166/2011 z 14.06.2012, právoplatným dňa 10.10.2012 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/78/2012 z 10.10.2012 a súčasne zrušil citovaný rozsudok výlučne vo výroku o treste obžalovaného H.G. Q.I., ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd síce v citovanom uznesení v jeho výroku výslovne neuviedol i ust. § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ako však vyplýva z priebehu konania, tomuto uzneseniu súdu predchádzajúceho (keďže neobsahuje podľa § 176 odsek 3 Trestného poriadku odôvodnenie), a to predovšetkým z odôvodnenia v konaní vydaného predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2Tos/26/2014 z 27.03.2014, dôvodom na povolenie obnovy konania vo výroku o treste obžalovaného H. Q. bola práve strata účinnosti ust. § 41 odsek 2 vety za bodkočiarkou Trestného zákona v dôsledku nálezu Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011, t.j. v dôsledku straty účinnosti ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorým bola upravená tzv. asperačná zásada a podľa ktorého ustanovenia bol v prejednávanej veci obžalovanému H. Q. ukladaný súhrnný trest.

Súd za podmienok podľa § 404 odsek 2 Trestného poriadku po právoplatnom povolení obnovy konania pokračoval v hlavnom pojednávaní a vykonal dôkazy, potrebné pre rozhodnutie o treste obžalovaného H.G. Q.I..

Z odpisu z registra trestov, pripojených spisov vzťahujúcich sa na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a zo správ a charakteristík k jeho osobe súd zistil, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku v prejednávanej veci bez zamestnania, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v mieste bydliska požíval zlú povesť vzhľadom na podpriemerné vystupovanie, hádky, nezáujem o prácu, nadmerné požívanie alkoholu a následnú agresivitu. Obžalovaný má záznam v evidencii priestupkov z dôvodu spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS Želiezovce, kde aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v inej veci, vyplýva, že jeho správanie nebolo vždy v súlade s ústavným poriadkom, predovšetkým z dôvodu nedodržiavania zásad slušného správania voči príslušníkom zboru, uvedené nedostatky však boli už odstránené, a obžalovaný bol okrem jedného disciplinárneho potrestania (za odobratie stravy nad rámec normy) i dvakrát disciplinárne odmenený. Obžalovaný bol v minulosti opakovane odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť na nepodmienečné tresty odňatia slobody. V tomto smere súd poukazuje na jeho odsúdenie Okresným súdom Nové Zámky pod sp.zn. 3T/31/1991 z 02.05.1991 na 3 roky nepodmienečne v I.NVS za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a odsúdenie Okresným súdom Nové Zámky sp.zn. 1T/105/1994 z 16.02.1995 pre trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pokus znásilnenia podľa § 8 odsek 1 k § 241 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb, za ktoré trestné činy mu ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi bol uložený trest odňatia slobody 9 rokov v III.NVS, ktorý trest vykonal dňa 08.06.2003. Po vykonaní tohto trestu bol obžalovaný opakovane odsúdený za rôzne trestné činy na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Takto bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/59/2006 z 30.11.2006 odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmena b) Trestného zákona na trest odňatia slobody 2 roky, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn., 1T/183/2006 z 20.09.2007 za trestný čin výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné na trest odňatia slobody 2 roky a 6 mesiacov a následne rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/114/2009 z 24.09.2009 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona na trest odňatia slobody 1 rok. Obžalovaný bol ďalej rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/79/2010 z 12.08.2010 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmena a) Trestného zákona, pričom z výkonu uloženého trestu odňatia slobody o výmere 1 rok bol prepustený dňa 25.02.2011. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil bezprostredne potom, ako bol dňa 25.02.2011 prepustený z výkonu posledného mu uloženého trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmena d) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a to trestným rozkazom trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/66/2012 z 23.4.2012, ktorý mu bol doručený dňa 27.04.2012 a ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný včas odpor, po podaní odporu súd spojil konanie vedené pod sp. zn. 3T/66/2012 s doteraz prejednávaným konaním sp. zn. 1T/166/2011 na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 1T/166/2011, avšak pred prejednávaním obžaloby pôvodne vedenej pod sp. zn. 3T/66/2012, ale po uvedenom spojení vecí na spoločné konanie, vzal obžalovaný odpor späť. Späťvzatie odporu obžalovaného bolo tak vzaté na vedomie uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/166/2011 z 13.6.2012 na vedomie a citovaný trestný rozkaz tak nadobudol právoplatnosť. Keďže obžalovaný skutok v prejednávanej veci spáchal skôr, ako mu bol dňa 27.4.2012 doručený vyššie citovaný trestný rozkaz sp. zn. 3T/66/12 z 23.04.2012, u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a to podľa zásad, uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona vzhľadom na spáchanie zločinu vo viacčinnom súbehu s prečinom. Súd po povolení obnovy konania obžalovanému ukladal trest podľa Trestného zákona účinného v čase rozhodovania o treste, pretože tento neskorší zákon je v zmysle ust. § 2 odsek 1 Trestného zákona pre obžalovaného priaznivejší. V dôsledku nálezu Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012) totiž stratila účinnosť časť vety za bodkočiarkou ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktoré ukladalo súdu povinnosť v prípade viacčinného súbehu zločinu s iným trestným činom uložiť trest nad jednu polovicu týmto ustanovením zvýšenej trestnej sadzby.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Tak, ako je vyššie uvedené, obžalovaný sa skutku, majúceho znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, v prejednávanej veci dopustil skôr, ako mu bol doručený (s účinkami vyhlásenia rozsudku v zmysle ust. § 353 odsek 6 Trestného poriadku) odsudzujúci trestný rozkaz rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/66/2012 z 23.04.2012 a preto súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona. Najprísnejšie trestným v danom prípade je zločin porušovania domovej slobody, kde je podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov, ktorú súd použil ako východisko pre uloženie trestu obžalovanému. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Zásada zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu) v konaní po povolení obnovy konania výlučne v prospech obžalovaného v zmysle ust. § 405 písmeno b) Trestného poriadku bránila súdu priznať obžalovanému i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (t.j. že spáchal viac trestných činov), nakoľko súd v pôvodnom rozsudku túto okolnosť u obžalovaného vôbec nevzhladol a neprihliadal na ňu. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona zohľadnil pomer a mieru závažnosti priťažujúcej okolnosti pri absencii okolnosti pohľadujúcej a zistil u obžalovaného prevahu priťažujúcich okolností, odôvodňujúcu postup podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, t.j. zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu tak, ako toto zistil i súd prejednávajúci vec v pôvodnom konaní pred povolením obnovy konania a ktorý k použitiu tohto ustanovenia nepristúpil podľa § 38 odsek 7 Trestného zákona práve z dôvodu použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v tom čase účinnom znení majúci za to, že súčasné použitie oboch týchto ustanovení by pre obžalovaného bolo neprímerane prísne. Vzhľadom na súčasnú právnu úpravu ust. § 41 odsek 2 Trestného zákona (ktorá dolnú hranicu vôbec nemení) a ktorá právna úprava je nepochybne pre obžalovaného priaznivejšia, však preto toho času stratilo opodstatnenie použitie ust. § 38 odsek 7 Trestného zákona. Z tohto dôvodu súd najskôr pristúpil k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona, t.j. na 4 roky a 8 mesiacov a následne pristúpil k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorá tak zostala nezmenená v porovnaní s hornou hranicou trestnej sadzby pred povolením obnovy konania - 10 rokov a 8 mesiacov. Súd obžalovanému v obnovenom konaní uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, zohľadniac pritom zmenu úpravy trestnej sadzby podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona v dôsledku vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR majúci za to, že uvedený trest odňatia slobody je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný a súčasne zrušil výrok o treste vyššie citovaného trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/66/2012 z 23.04.2012, ako všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred jeho spáchaním bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin. Súd iba pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že z vykonaných dôkazov vo vzťahu k výroku o treste v prejednávanej veci pre súd v obnovenom konaní vyplynul i dôvod na postup podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, t.j. na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby až o jednu polovicu, a to z dôvodu opätovného spáchania zločinu obžalovaným v prejednávanej veci, avšak použitiu tohto ustanovenia Trestného zákona v obnovenom konaní opätovne bránil zákaz reformatio in peius v zmysle ust. § 405 písmeno b) Trestného poriadku jednak z dôvodu, že súd v pôvodnom konaní pri ukladaní trestu obžalovanému vôbec tento postup ani nezvažoval (ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku z 14.06.2012) a jednak preto, že skutková okolnosť opätovného spáchania zločinu obžalovaným nie je súčasťou popisu skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba a z ktorého spáchania bol právoplatne v prejednávanej veci už uznaný vinným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).